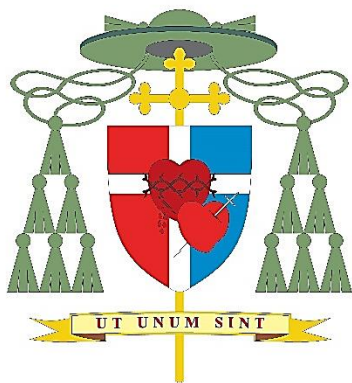

*Miłość chrześcijańska pokonuje wszelkie bariery,
zbliża oddalonych, łączy obcych, czyni bliskimi nieprzyjaciół,
przekracza przepaście po ludzku nie do pokonania,
wnika w najskrytsze zakamarki społeczeństwa.
Ze swej natury miłość chrześcijańska jest prorocza,
dokonuje cudów, nie ma granic: jest dla tego, co niemożliwe.
Miłość jest przede wszystkim sposobem pojmowania życia,
sposobem jego przeżywania.*

Papież Leon XIV, Adhortacja, Dilexi Te

Drogie Siostry w powołaniu do dziewictwa konsekrowanego i stanu wdów,

dziękujemy miłującemu nas Ojcu za dar Jego Syna Jezusa Chrystusa. Dziękujemy za świadectwo otwartości na Bożą miłość Maryi i Józefa, za ich wspaniałą wierność wobec Bożych Planów.

Kontemplując tajemnicę Wcielenia, spoglądamy na Betlejemski Żłóbek i adorujemy w naszych sercach Jezusa – Emmanuela, który przychodzi do nas nieustannie w tajemnicy Eucharystii. Łączymy się z tymi, którzy jako pierwsi przybyli do betlejemskiej groty – prostymi i jakże mądrymi Pasterzami.

Jako powołani i konsekrowani jesteśmy zaproszeni do podjęcia drogi wiodącej do odnajdywania Jezusa w każdym człowieku. On dzisiaj przychodzi do nas tak, jak przyszedł w Betlejem. Przychodzi w prostocie, na peryferiach ludzkiego życia, w sposób dyskretny, często niezauważalny. Aby rozpoznać Jezusa potrzebujemy stać się „uczniami Żłóbka”, szukać Go w prostocie i zwyczajności codziennego życia. Dopiero potem możemy stać się misjonarzami Jego Ewangelii – nadziei dla każdego człowieka.

Niech POKÓJ, który Aniołowie zwiastowali Pasterzom przy narodzinach Jezusa towarzyszy nam przez wszystkie dni nadchodzącego Roku 2026.

z pasterskim błogosławieństwem

Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego
i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP